

Asia: VN/27297/2023

Hallituksen tasa-arvo-ohjelma 2024-27

Lausunnonantajan lausunto

Voitte kirjoittaa lausuntonne alle kappaleittain

Naisasialiitto Unionin lausunto: Hallituksen tasa-arvo-ohjelma 2024-27

diaarinumero VN/27297/2023

1. Johdanto, yleiset huomiot

Voitte kirjoittaa lausuntonne alle kappaleesta 1. Johdanto, sekä muut yleiset huomiot

Naisasialiitto Unioni ry kiittää mahdollisuudesta lausua hallituksen tasa-arvo-ohjelmasta vuosille 2024-2027, diaarinumero VN/27297/2023. On hienoa, että hallitus on koonnut ohjelmaan paljon olennaisia tasa-arvohaasteita ja niiden ratkaisupyrkimyksiä. Erityisellä ilolla tervehdimme hallituksen kunnioitettavaa tahtotilaa poistaa sovittelun käyttäminen lähisuhdeväkivaltatapauksista, omistautumista turvakotien perhepaikkojen lisäämiseksi, sekä kuukautis- ja inkontinenssisuojien sekä vaippojen arvonlisäverokategorian madaltamista.

Kuten johdannossa todetaan "Tasa-arvon edellytyksenä on sukupuoleen perustuvan syrjinnän poistaminen. Tosiasiallisen tasa-arvon saavuttaminen vaatii jatkuvaa toimintaa." Tasa-arvo ei siis ole valmis.

Sen vuoksi Naisasialiitto Unioni pitää valitettavana, että tasa-arvo-ohjelman hyvät tavoitteet ovat ristiriidassa monien hallituksen muiden toimien kanssa.

Olemme myös huolissamme siitä, ettei monille ohjelmassa esitetyille toimenpiteille ole osoitettu ohjelmassa resursseja. Osalta resurssit on leikattu samaan aikaan kun tätä ohjelmaa on kirjoitettu.

Yleisenä huomiona haluamme myös nostaa esiin, että sukupuoli- ja seksuaalivähemmistöihin kuuluvien aseman parantaminen on mainittu vain harvoin niissäkään toimenpiteissä, joiden ehdottomasti tulisi ulottua myös tai erityisesti seksuaali- ja sukupuolivähemmistöihin kuuluviin ihmisiin. Tämä tulee huomioida joko läpileikkaavasti tasa-arvo-ohjelmassa tai erillisessä sateenkaaripoliittisessa ohjelmassa. Intersektionaalisuutta eli naisten risteäviä eroja, jotka asettavat heitä eriarvoisiin positioihin yhteiskunnassa, tulisi huomioida kattavammin.

Toimeentuloon liittyvät tasa-arvokysymykset niin ikään puuttuvat ohjelmasta kokonaan. Erityisesti naisia koskeva eläkeläisköyhyys ja yksinhuoltajaäitien perheiden yliedustus köyhyysrajan alle jäävissä lapsiperheissä ovat luonteeltaan epätasa-arvoisista rakenteista johtuvia tasa-arvo-ongelmia. Hallituksen tasa-arvo-ohjelma olisi oikea paikka etsiä ratkaisuja näihin tilanteisiin.

Kuten ohjelmaluonnoksen osiossa 7 tunnistetaan, tasa-arvoa pitää edistää läpileikkaavasti kaikessa politiikassa. Siksi haluamme nostaa vielä erikseen esiin tämän ohjelman ulkopuolelta hallituksen harjoittaman talouspolitiikan vaikutukset sukupuolten tasa-arvoon. STM:n tuore yhteisvaikutusten arviointi perus- ja ihmisoikeuksien toteutumisesta liittyen sosiaaliturvan, toimeentulon ja terveyspalveluiden muutoksiin osoittavat, että toimet osuvat kohtuuttomasti pienituloisiin, paljon julkisia palveluita käyttäviin henkilöihin – eli mitä suurimmilta osin naisiin.

Hallituksen talouspolitiikan vaikutuksia ei voi sivuuttaa kun tarkastellaan hallituksen toimien vaikutuksia sukupuolten tasa-arvoon. Siksi tätä sinänsä hyvää tasa-arvo-ohjelmaa leimaa ristiriitaisuus, ja vaikuttavuuden puute. Näin ollen hallituksen toimenpiteet edistää sukupuolten tasa-arvoa laaja-alaisesti ovat riittämättömät.

2. Sukupuolten tasa-arvon edistäminen koulutuksessa

Voitte kirjoittaa lausuntonne alle kappaleesta 2. Sukupuolten tasa-arvon edistäminen koulutuksessa

Hallituksen toimenpiteet edistää sukupuolten tasa-arvoa koulutuksessa laaja-alaisesti ovat riittämättömät ja tasa-arvo-ohjelman tavoitteet ovat ristiriidassa hallituksen toimien kanssa.

Hallitus on sitoutunut edistämään eri ryhmien ja yksilöiden yhdenvertaisuutta laaja-alaisesti ja tunnistaa, että lapset ja nuoret, jotka kuuluvat kielelliseen, etniseen, sukupuoli- tai seksuaalivähemmistöön kokevat enemmän häirintää ja kiusaamista, ja että tasa-arvon ja yhdenvertaisuuden eteen tehtävä työ vaatii edelleen kehittämistä.

Kuitenkin hallitus yhtenä toimenpiteenään tavoittelee toiminnallisen yhdenvertaisuussuunnittelun velvoitteen siirtoa varhaiskasvatuksen toimipaikoista kunnille ja jopa velvoitteen poistoa varhaiskasvatuksesta.

Tasa-arvo- ja yhdenvertaisuustyön tulee alkaa varhaiskasvatuksesta alkaen, sillä sitä suurempi vaikutus syrjiviä normeja purkavilla asenteilla on, mitä pienempinä ne opitaan. Tavoite siirtää tai jopa poistaa toiminnallisen yhdenvertaisuussuunnittelun velvoite varhaiskasvatuksen toimipaikoilta on täysin ristiriidassa tasa-arvo-ohjelman toimenpiteen kanssa, jonka tarkoituksena on koko koulutusjärjestelmän kattava kehittämisohjelma, jossa tuetaan ja seurataan yhdenvertaisuus- ja tasa-arvosuunnitelmien laatimista ja vaikuttavuutta.

Toiminnallisen yhdenvertaisuussuunnittelun vaikuttavuudelta tippuu pohja kokonaan pois, jos suunnitteluvelvoite viedään toimipaikoilta kunnille tai jos se poistetaan kokonaan.

Jotta hallituksen pyrkimys edistää tasa-arvoa koulutuksessa laaja-alaisesti todella näkyisi tasa-arvo-ohjelmassa ja sen toimenpiteissä, tulisi eri koulutusasteet ja niiden tasa-arvohaasteet huomioida ohjelmassa paremmin. Esimerkiksi varhaiskasvatus jää nyt tasa-arvo-ohjelmassa hyvin vähäiselle huomiolle siitä huolimatta, että syrjiviä sukupuolinnormeja tulisi purkaa jo pienten lasten kanssa.

Jos hallitus tavoittelee koulutus- ja työelämäsegregaation purkamista, tulisi hallituksen pohtia oppilaanohjauksen lisäksi mm. millä toimenpiteillä poikia ja miehiä saisi kannustettua hoiva-alalle, naisten kohtaaman seksuaalisen häirinnän poistettua miesvaltaisilta aloilta ja miten sukupuolittuneita asenteita puretaan jo pienistä lapsista alkaen.

3. Tasa-arvon työelämässä ja työn ja perheen yhteensovittamisen tukeminen

Voitte kirjoittaa lausuntonne alle kappaleesta 3. Tasa-arvon työelämässä ja työn ja perheen yhteensovittamisen tukeminen

Ohjelman tahtotila työelämän tasa-arvon kohentamiseksi on kohdallaan. Esimerkiksi vanhempainvapaiden tasaisempaan jakautumiseen kannustaminen ja anonyymi rekrytointi ovat kannatettavia toimia. Työelämän epätasa-arvoistavien rakenteiden tunnistaminen laajemmin vaikuttaa kuitenkin puuttuvan.

Ohjelmassa linjataan toimenpiteessä kuusi EU:n palkka-avoimuusdirektiivin minimin noudattamisesta. Palkka-avoimuus on tärkeä tavoite tasa-arvon vahvistamiseksi, ja siksi haluamme korostaa, että direktiivin tavoitetason noudattaminen on Suomen virallinen velvollisuus. Tasa-arvoteko olisi asettaa Suomen tavoitetaso minimiä korkeammalle, ja haluamme kannustaa nostamaan tasa-arvotyön kunnianhimoa siihen.

Ohjelmassa linjatun samapalkkaisuusohjelman tukeminen on hieno tavoite itsessään, mutta arvoiltaan täysin ristiriidassa hallituksen edistämän ns. vientivetoisen palkkamallin edistämisessä.

Pienituloiset, kuten sotealan työntekijät kärsivät palkkakuopan suuremmasta riskistä kyseisen mallin seurauksena. Monet pienipalkkaiset alat ovat naisvaltaisia, eli vientimalli tulee vaikuttamaan negatiivisesti naisten palkkoihin ja asemaan yhteiskunnassa. Unioni suosittelee, että osana tasa-arvo-ohjelman toimenpiteitä hallitus luopuisi vientivetoisen palkkamallin edistämisestä.

Maahanmuuttajanaisten työllistäminen on tärkeä osa kotoutumisprosessia ja sen edistäminen hallitusohjelmassa on hieno tavoite. Konkreettiset toimet vaikuttavat kuitenkin uupuvan ohjelmasta, ja peräänkuulutamme niitä.

Kotouttamisen siirtyminen kuntien vastuualueeseen tuo esiin ongelmakohtia resurssien jakautumisesta. Säästöt kotouttamisen, hyvinvointialueiden sekä palveluiden kustannuksella vaikeuttavat monen integroitumista sekä kuormittavat hyvinvointipalveluja ja kuntia entisestään. Oman vastuun korostaminen maahanmuuttajien integroitumisessa ei huomioi niitä moninaisia lähtökohtia, joista Suomeen muuttaneet tänne saapuvat. Kotoutumisesta leikkaaminen siis heikentää mahdollisuuksia integroitua suomalaiseen yhteiskuntaan ja maahanmuuttajien oman vastuun lisääminen kategorisesti asettaa heidät keskenään eriarvoisiin asemiin.

Tuoreen selvityksen mukaan jopa joka neljäs raskaana oleva on kokenut raskaussyrjintää. Selvitys toistaa aiemminkin todetun faktan määräaikaisista työsuhteista: ne altistavat raskaussyrjinnälle. Näin ollen esimerkiksi määräaikaisten työsuhteiden helpottaminen osana hallituksen toimia on omiaan pahentamaan raskaussyrjintää, kun suunnan pitäisi olla päinvastainen.

Työn ja perheen yhteensovittamisessa keskeistä on jousto työelämässä, osa-aikatyön joustava mahdollistaminen, ja rakenteellisten esteiden purkaminen esim. erilaisten tukimuotojen ja osa-aikatyön yhteensovittamisessa. Veronkevennykset eivät riitä paikkaamaan taloudellista tilannetta, jos leikkaukset esim. työttömyysturvan lapsikorotuksiin, asumistukeen tai muihin etuuksiin iskevät samaan aikaan, eikä työttömyysturvassa ole enää suojaosaa, joka kannustaisi ottamaan vastaan pieniä määriä töitä.

Jokaiselle tulisi tarjota puitteet, joissa on mahdollisuus työllistyä kuten omalle tilanteelle on sopivaa.

Peräänkuulutamme työelämän tasa-arvon vahvistamiseksi keinoja, joilla ihmiset voivat ottaa joustavammin myös osa-aikaisia töitä vastaan, sovittaa niitä yhteen eri tukimuotojen kanssa ilman pelkoa taloudellisista menetyksistä, sekä keinoja varmistaa, että määräaikaisten työsuhteiden varjolla tapahtuvaan raskaussyrjintään puututtaisiin johdonmukaisesti.

4. Sukupuolten tasa-arvoisen osallisuuden ja edustuksen lisääminen

Voitte kirjoittaa lausuntonne alle kappaleesta 4. Sukupuolten tasa-arvoisen osallisuuden ja edustuksen lisääminen

Seksuaalisen häirinnän torjuminen on tärkeä tavoite ihmisoikeuksien sekä tasa-arvon toteuttamisessa. Suunnitellut toimet ovat hyviä, mutta riittämättömiä, kun samaan aikaan suuret järjestöleikkaukset ajavat alas järjestöjen ennaltaehkäisevää työtä. Järjestöt ovat merkittävässä asemassa tasa-arvon ajamisessa ja leikkaukset vaikuttavat niiden ydintoimintaan. Nämä vaikuttavat avun tarjoamiseen tarpeessa oleville ihmisille.

Ihmisten osallistuminen kulttuuri-, taide- ja liikuntaharrastuksiin sukupuolesta riippumatta on tärkeä tavoite hyvinvoinnin ja yhteisöllisyyden edistämiseksi. Miesten ja poikien osallistaminen on hyvä tavoite syrjäytymisen ehkäisemiseksi. Sillä on lisäksi vaikutuksia kaikkien sukupuolten hyvinvointiin.

Unioni kannattaa myös poikiin ja miehiin kohdistuvaa tasa-arvotyötä. Ohjelmassa tulisi sen yhteydessä myös huomioida, että sukupuolittunut syrjintä tai seksuaalisuutta loukkaava häirintä on tilastollisesti mitä suurimmissa määrin miesten tekemää. Häirintä ei lopu muuten kuin lopettamalla häirintä. Siksi ohjelmassa tulisi erikseen linjata, minkälaisia toimia hallitus tekee poikiin ja miehiin kohdistuen sukupuolittuneen häirinnän tai syrjinnän vähentämiseksi esim. suostumuskulttuuria yhteiskuntaan jalkauttamalla.

Lisäksi seksuaalisen häirinnän torjumista olisi hyvä käsitellä osana naisiin kohdistuvan väkivallan kokonaisuutta, sillä ne ovat osa samaa rakenteellisen naisvihan ilmiötä.

5. Naisiin kohdistuva-, lähisuhde sekä muu väkivalta

Voitte kirjoittaa lausuntonne alle kappaleesta 5. Naisiin kohdistuva-, lähisuhde sekä muu väkivalta

Sovittelun lopettaminen lähisuhdeväkivaltatapauksissa on kunnioitettava ja kipeästi tarjottu toimi tasa-arvon edistämiseksi Suomessa. Kiitämme hallitusta päämäärätietoisuudesta tämän tavoitteen saavuttamiseksi. Kiitämme myös turvakotien perhepaikkojen lisäämisen tavoitteesta. Haluamme huomauttaa, että niissä tulee huomioida esteettömyys, ja että Istanbulin sopimuksen mukainen lukumäärä olisi noin 550 perhekotipaikkaa.

Ohjelman mukaan hallitusohjelmassa linjataan, että halutaan keskittyä myös poikiin ja miehiin kohdistuvaan väkivaltaan. Tämä on loistava tavoite, jonka hengessä Unioni haluaa korostaa, että valtaosa väkivallasta (mm. lähisuhde- tai katuväkivalta) on miesten tekemää. Tasa-arvo-ohjelmassa ei kuitenkaan juuri mainita väkivallan tekijöihin kohdistuvaa työtä.

Väkivalta loppuu vain, kun sen tekijät lopettavat sen, joten Unioni katsoo että ohjelmaan olisi syytä kirjata mukaan hyvin selkeät ja konkreettiset tavoitteet ja toimenpiteet nimenomaan väkivallan tekijöitä varten, ennaltaehkäisystä väkivallan lopettamiseen. Istanbulin sopimuksen kansallinen toimeenpano-ohjelma vuosille 2022-2025 linjaa tästä selkeästi, ja Unioni kannattaa, että hallituksen tasa-arvo-ohjelma noudattaa toimeenpano-ohjelman linjauksia täysimääräisesti.

Hallitusohjelman linjaus työstä "väkivallattoman lapsuuden turvaamiseksi" kaiku erityisen onttona sosiaaliturvan ja sotejärjestöleikkauksien valossa. Suomen järjestösektori on merkittävä osa yhteiskunnan palvelujärjestelmää, joka tarjoaa tukea mm. väkivallan kokijoille, tekijöille, perheille, mielenterveydelle, ja yleisesti ihmisten hyvinvoinnille. Yhdistettynä mm. sosiaaliturvan leikkauksiin ja indeksijäädytyksiin, joiden on laskettu tiputtavan 17 000 uutta lasta köyhyysrajan alapuolelle vuonna 2025, vaikutukset väkivallan lisääntymiseen lapsiperheissä voivat olla tuhoisat. Köyhyys lisää

stressiä perheissä, mikä lisää väkivaltaa. Väkivallaton lapsuus kuuluu myös köyhien perheiden lapsille ja jos hallitus on samaa mieltä, sen tulisi kiireesti arvioida uudelleen sotesektoria ja leikkauksia.

Huomautamme, että digitaalista väkivaltaa ei mainita ohjelmaluonnoksessa lainkaan.

Vihapuhetta ja maalittamista tapahtuu nimenomaan digitaalisessa ympäristössä, ja ne kohdistuvat erityisesti nuoriin naisiin ja näkyvästi vähemmistöihin kuuluviin henkilöihin. Siksi niiden kriminalisointia tulisi edistää jo tällä hallituskaudella. Digitaalinen väkivalta voi olla myös merkittävässä osassa kunniaan liittyvää väkivaltaa ja pakottavaa kontrollia, joten se tulee ilman muuta huomioida lopullisessa ohjelmassa.

Ohjelmassa on hyviä kirjauksia naisiin kohdistuvan väkivallan torjumiseksi, liittyen esim. kunniaan liittyvään väkivaltaan, silpomisen kriminalisointiin ja pakottavaan kontrolliin puuttumiseen. Pakottavan kontrollin kriminalisoinnista on jo tehty OM:n selvitys jo vuonna 2023, joka ehdottaa pakottavaa kontrollia kriminalisoitavaksi. Siksi Unioni katsoo, että lisäselvitysten sijaan sen kriminalisointia tulisi jo edistää käytännössä.

Kunniaan liittyvän väkivallan vastaisessa työssä on tärkeää varmistaa antirasistinen työote, ettei sillä samalla vahvisteta rasistisia stereotypioita ja lisätä syrjintää.

Kunniaan liittyvää väkivaltaa kärsineiden miesten kohtaaminen palvelujärjestelmässä on erinomainen toimi väkivaltaan puuttumiseen. Miten resursseja lisätään/hyödynnetään ettei uhreja jää palvelun ulkopuolelle eikä se ruuhkaudu?

Sukupuolittunut väkivalta on tunnistetusti merkittävä ongelma Suomessa, jonka hoitamiseen ei vielä ole riittävästi resursseja. Järjestöiltä leikkaaminen vaikuttaa uhrien avun saamiseen, joten kysymme: mitä vastaavaa tukea tasa-arvo-ohjelma pyrkii tarjoamaan muiden kanavien kautta, ja miten siitä tehdään riittävää? Rahoituksen leikkaaminen ja kunnille suuntautuva lisävastuu kuormittaa jo ennestään kiireistä systeemiä. Ohjelma ei tarjoa kokoluokaltaan riittäviä toimia väkivallan torjumiseksi.

Nuoriso- ja jengirikollisuuden torjumisen vaiheissa tulee kiinnittää huomiota syrjäytymisen sekä rikoksen uusiutumisen uhalle rangaistusten tiukentuessa. Suurin osa tekijöistä miehiä, joten rangaistukset kohdistuvat pääosin poikiin ja miehiin. Tämä saattaa lisätä miesten syrjäytymistä, katkeroitumista ja heikentää sosioekonomista asemaa. Myös integroituminen takaisin yhteiskuntaan tulisi olla osana ohjelmaa, koska kyse on pääosin nuorista miehistä. On tärkeää kerätä myös tietoa siitä, miksi nuoret miehet ovat ajautuneet rikollisuuden pariin, sillä juurisyitä tulee tutkia ongelmien käsittelemiseksi.

Osana rakenteellisia väkivallan vastaisia toimenpiteitä olisi myös paikallaan linjata, miten hallitus edistää suostumuskulttuuria koko yhteiskunnassa.

6. Sukupuolten tasa-arvon edistäminen Euroopan unionissa ja kansainvälisessä toiminnassa

Voitte kirjoittaa lausuntonne alle kappaleesta 6. Sukupuolten tasa-arvon edistäminen Euroopan unionissa ja kansainvälisessä toiminnassa

Tasa-arvo-ohjelmassa on paljon erinomaisia linjauksia sukupuolen edistämisestä EU:ssa ja kansainvälisessä toiminnassa. Naisten ja tyttöjen oikeudet ja sukupuolten tasa-arvo ovat olleet läpileikkaavia periaatteita Suomen ulkopoliitikassa jo pitkään. Unioni pitää erityisen tärkeänä, että Suomi pitää tiukasti kiinni näistä periaatteista ja esimerkiksi Naiset, rauha ja turvallisuus -agendasta.

Tasa-arvo-ohjelmassa tunnistetaan ansiokkaasti, että vastustus tasa-arvon, naisten ja tyttöjen oikeuksien sekä sukupuoli- ja seksuaalivähemmistöjen oikeuksien puolustamiselle on lisääntynyt niin EU:ssa kuin globaalisti. Unioni korostaa tämän antigender-liikehdinnän uhkaa, sillä se pyrkii heikentämään demokratiaa tekemällä tyhjäksi tasa-arvotyötä, sekä asettamaan tyttöjen ja naisten tasa-arvotyön sekä seksuaali- ja sukupuolivähemmistöjen oikeudet vastakkain. Niitä ei kuitenkaan voi edistää toisistaan erillään, ja korostamme, että Suomen tulee myös tulevaisuudessa olla sitoutunut niiden edistämiseen yhdessä. Suomen ulkopoliittisen linjan tulee olla näissä kysymyksissä yhtenäinen ja yksiselitteinen, ettei demokratiaa haastaville voimille luoda mitään jalansijaa EU:ssa tai globaalissa arvoyhteisössä.

Olemme kuitenkin huolissamme siitä, miten käytännössä nämä asiat näkyvät Suomen toiminnassa. Esimerkiksi ministeri Tavion toteuttama ratkaisu jättäytyä pois tuesta Ukrainan jälleenrakennukselle kun kyse on tasa-arvoliittomahankkeesta. Onko Suomen käytännön ulkopoliitikassa ja kansainvälisessä toiminnassa yhdessä sovittu linja kuitenkin alisteinen vastuuministerien omille ratkaisuille?

Tasa-arvoa edistävät linjaukset ovat olennaisia, mutta yhtä olennaista on, että niihin aidosti on sitouduttu valtionhallinnon kaikilla tasoilla.

7. Institutionaaliset rakenteet

Voitte kirjoittaa lausuntonne alle kappaleesta 7. Institutionaaliset rakenteet

Kuten ohjelmaluonnoksen osiossa tunnistetaan, tasa-arvoa pitää edistää läpileikkaavasti rakenteissa kaikessa politiikassa, kuten tällä hallituskaudella hyvin keskeisessä talouspolitiikassa. Sillä on aina sukupuolittuneita vaikutuksia.

STM:n tuore yhteisvaikutusten arviointi eri ihmisryhmien perus- ja ihmisoikeuksien toteutumisesta sosiaaliturvan, toimeentulon ja terveystalouden muutosten vuoksi tekee näkyväksi sen, mitä järjestöt ovat alleviivanneet jo pitkään: monet toimet osuvat kohtuuttomasti pienituloisiin henkilöihin, jotka käyttävät paljon julkisia palveluja – eli mitä suurimmilta osin naisiin. Mittavat leikkaukset sote-järjestöjen rahoitukseen ja vientiveton palkkamalli heikentävät tasa-arvoa entisestään.

Siksi peräänkuulutamme institutionaalisiin rakenteisiin järjestelmällistä yhteisvaikutusten arviointia, sekä arvioinnin tulosten pohjalta tehtäviä toimenpiteitä jo osana lainsäädäntöprosessia – ei sen päätyttyä, sillä silloin sen sisältö ei vaikuta lainsäädäntöön. Lisäksi haluamme korostaa, miten tärkeää on, että hallitus toteuttaa talousarvioistaan sukupuolivaikutusten arvioinnin ja noudattaa arvioinnin perusteella tehtyjä suosituksia tasa-arvon vahvistamiseksi.

Lainsäädännön lisäksi valtion vahvin työkalu on budjetointi. Luonnoksessa toimenpiteessä 45 a. linjataan varovasti tasa-arvonäkökulman huomioinnista talousarvioesityksissä, ja Unioni katsoo että tälle tulisi antaa huomattava painoarvo. Suomen tulee edistää sukupuolitietoista budjetointia määrätietoisesti - Ei vain EU:n tasolla, kuten ohjelman osiossa 6 ehdotetaan, vaan meillä kansallisesti ministeriökohtaisesti (esim. Tasa-arvoa talousarvioon -hankkeen suositusten mukaisesti, Valtioneuvoston kanslia 2018).

Tasa-arvoa ei voi edistää siilossa, vaan sen toteutuminen edellyttää tasa-arvovaikutusten arviointia muussakin politiikassa kuin tiukasti tasa-arvotyöksi määritellyissä toimenpiteissä.

Aromaa Eekku
Naisasialiitto Unioni ry